

РЕШЕНИЕ

№ 43253

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10651** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Травентурия транспорт“ ООД, срещу Решение № 3341 от 04.09.2025 г., постановено по АНД № 20251110205232/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № 42-0012546 от 13.03.2025г., издадено от началник областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., с което на дружеството - касатор, на основание чл. 93г, ал. 2 от ЗАВП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева, за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Касаторът твърди, че СРС не е обсъдил възражението, относно прилаганата от ИА „АА“ разнородна практика при определяне на имуществената санкция, като в някои случаи е по чл. 104, ал. 7, предл. последно от ЗАВП, а в други по чл. 93г, ал.2, предл. първо от ЗАВП. Навеждат се доводи, че в нарушение на чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, в АУАН и НП липсват задължителни реквизити – липсва място на извършване на нарушението, както и време /конкретната датата на нарушението/. Във връзка с последното се изтъква, че не става ясно дали се приема, че датата на нарушението съвпада с датата на проверката, доколкото административнонаказващият орган сочи, че на 15.10.2024 г. е установено нарушението.

Същевременно, не е никъде не е посочено до коя дата е следвало да се извлекат данните. В заключение се посочва, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана във връзка с неизвлечени след 03.06.2024 г. данни от дигиталната карта на водача, за който обаче не е изяснено управлявал ли е МПС след посочената дата, кое МПС е управлявал и дали МПС не е с аналогов тахограф. Прилага съдебни решения и НП. По изложените в касационната жалба съображения се прави искане за отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. С представени писмени бележки поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба – началник областен отдел „Автомобилна администрация“ – С., редовно призован, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, XXIX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

Извършена е на 15.10.2024 г., от служители на Областен отдел "Автомобилна администрация" – С., комплексна проверка относно транспортната дейност на превозвача „Травентурия транспорт“ ООД, притежаващ лиценз за пътнически превози в Общността с № 10966. При проверка на транспортна документация на дружеството св. Б. Д., заемащ длъжността главен инспектор в ОО "Автомобилна администрация" – С., констатира, че превозвачът не е организиран извличането на данните от дигиталната карта на водача С. К. на всеки 28 дни, тъй като с представената нарочна справка се установява, че е налице извлечение от 03.06.2024 г.

Отчитайки горните обстоятелства св. Д. съставил срещу превозвача акт за установяване на административно нарушение № 346326 от 15.10.2024 г. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009 г. на МТ. Актът бил предявен за връчване на същия ден на представляващ нарушителя, който го подписал. Въз основа АУАН, при същата обстановка и правна квалификация, било издадено и оспореното наказателно постановление N 42-0012546 от 13.03.2025г., с което на касатора е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000 лева, на основание чл. 93г, ал. 2, предл. второ от ЗАП.

Въззивният съд е намерил, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички предвидени в закона реквизити и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице. Съдът е приел, че нарушението, за което е ангажирана

административна отговорност на дружеството - превозвач, е доказано по несъмнен начин от обективна страна, доколкото същото се изразява в бездействие от негова страна да извлече изискуемите данни от картата на водача, като административнонаказващият орган правилно е квалифицирал нарушението като такова по чл. 38, ал. 1, т.2 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009г. на МТ.

Касационният съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд и намира решението за правилно, като съображенията за това са следните:

Съдът е провел следствието обективно, пълно и всестранно. Изследвал е всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът. Неоснователни са доводите на касатора, относно допуснати в административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, съставляващи самостоятелно основание за отмяна на оспореното наказателно постановление. АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички изискуеми съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити. Нарушението е описано ясно и точно с всички съставомерни признаци и правната квалификация е съответна на описанието. Фактическите констатации в АУАН и НП не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства, а в касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна на установените факти или на формираните от решаващия съдебен състав изводи.

Напълно се споделят и изводите на въззивния съд относно правилната правна квалификация на установените фактически обстоятелства. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-3 от 07.04.2009г., издадена от Министъра на транспорта, превозвачите и лицата, извършващи превоз за собствена сметка, извличат данните от паметта на дигиталния тахограф и картата на водача, с изключение на подробните данни за скоростта, най-малко един път на 28 дни - за данните от картата на водача. Съставът на цитираната норма предвижда периодичност на задължението и обуславя относим период, в който е дължимо изпълнението му - най-малко един път на 28 дни. Изпълнителното деяние се осъществява чрез бездействие. Видно от приложената по АНП справка, след извлечението на данни от картата на водача от 03.06.2024 г. е извършено такова чак на 25.09.2024 г., т.е. периодът между двете извличания на данни възлиза на 114 дни. Ето защо, правилно е посочено, че от 03.06.2024 г. е изминал по-голям период от време от 28 дни до следващото извличане на данни, което съставлява административнонаказващият орган нарушение на визираната разпоредба.

Противно на твърденията в касационната жалба, правилно е приложена и санкционната норма на чл. 93г, ал. 2 ЗАвП, доколкото същата съдържа в хипотезата си именно визираното в наказателното постановление нарушение. Тъй като в цитираната разпоредба размерът на имуществената санкция е определен в абсолютен размер – 3000 лева, липсва основание, а и възможност, за редуцирането му. Изцяло се споделят и изложените от СРС мотиви, че санкционната норма на чл. 104 от ЗАвПр не съответства на извършеното от дружеството-превозвач нарушение. Същата предвижда наказание за друго нарушение, при което изпълнителното деяние е несъхранение или отказ за предоставяне на данни, а не за липса на регулярно извличане на същите, каквото наказание е предвидено в чл. 93г, ал. 2, предл. второ от ЗАвПр. Представените към касационната жалба НП и съдебна практика са неотнесими към

процесния случай, тъй като не се отнасят до идентично нарушение.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XXIX касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3341 от 04.09.2025 г., постановено по АНД № 20251110205232/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: